

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

בעניין: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

ע"י ב"כ עו"ד ניר ביטון

המאשימה

נגד

א.ש.

ע"י ב"כ עוה"ד עינת ברנע ואלעד רט

הנאשם

הכרעת דין [גירסה מותרת בפרסום]

בפתח הדברים, אני מודיע כמצוות החוק על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

בכתב האישום, שהוגש בינואר 2016, הואשם הנאשם בעבירות הבאות, בגין אירועים שאירעו בפברואר 2015:

- א. סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977;
- ב. הטרדה מינית (ריבוי עבירות), לפי סעיף 3(א)(3) לחוק מניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998;

עובדות האישום:

- א. ביום 20.02.15 פורסמה הצעת עבודה באתר האינטרנט "זמני", אתר המפרסם הצעות עבודה זמניות למשרות בתחומים שונים, וזו לשונה: "דרושות בחורות מכל הארץ לעבודה מאתגרת בלהרביץ מכות לגברים שמוכנים לשלם על זה 1,000 ₪ - 1,500 ₪ לשעה או בלעשות מסאג' רגיל, לא אירוטי. שתי המשרות הן חוקיות וללא יחסי מין! שכר גבוה בין 10,000 ₪ ל- 20,000 ₪ בחודש" בצירוף פרטי התקשרות במייל [ת/4].
- ב. הנפגעת ל.נ., ילידת 1988, יצרה קשר עם המפרסם, ששלח אליה רשימה הכוללת פרטי גברים שעשויים להתעניין בשירותים המוצעים [ת/5]. ברשימה הופיע גם "שי 29", שפרטי ההתקשרות שלו שאותם מסר, הם אלו: מייל shaylavi1234@gmail.com וטלפון 055-8868312 (שכונה על-ידי החוקרים והתובע המלומד "הטלפון המבצעי").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

- ג. ביום 23.02.15 יצרה הנפגעת קשר עם אותו "שיי", שהוא הנאשם, באמצעות דואר אלקטרוני לכתובת המייל שמסר [פלט ת/7]. הנאשם הציג עצמו כמר שי לביא וגם הנפגעת השתמשה בשם בדוי והותירה את זהותה ופרטיה חסויים. במהלך התכתבות זו שלח הנאשם את תמונתו-שלו לנפגעת [ת/9]. בהמשך לכך התקשרה הנפגעת לנאשם באמצעות שיחת וידאו בסקייפ, במהלכה שכנע אותה הנאשם להתפשט מבגדיה לשם "בחינת התאמתה". משנענתה הנפגעת, צילם אותה הנאשם ללא ידיעתה וללא הסכמתה, ושמר את התמונה [תצלום ת/13].
- ד. בדרך לא-ידועה גילה הנאשם את פרטיה האמיתיים של הנפגעת וכשעה לאחר השיחה שלח הנאשם אל הנפגעת הודעה לדף האישי אותו מנהלת הנפגעת באתר "פייסבוק" אליה צירף את התמונה. בתכוף לאחר מכן שלח הנאשם לנפגעת, מטלפון נייד שבחזקתו לטלפון הנייד האישי של הנפגעת, הודעת "וואטסאפ" – "דברי פה עדיף" – והחל לשוחח עמה במדיום זה, על אף שהנפגעת לא חשפה בפניו את מספר הטלפון שלה [פלט ת/11].
- ה. מעת זו ועד למועד הגשת התלונה במשטרה על ידי הנפגעת ביום 24.02.15, דרש הנאשם מהנפגעת שתיפגש עמו ותקיים עמו יחסי מין, אחרת הוא יפרסם את התמונה וסרטון שמצויים בידו. הנפגעת ניסתה להניא את הנאשם מלממש את איומו, אך ללא הועיל. בנוסף, במהלך השיחות שהתקיימו בין השניים, הנאשם הטריד מינית את הנפגעת בהצעות חוזרות בעלות אופי מיני כמתואר בסעיף 10 לכתב האישום, ולא חדל על אף התנגדות הנפגעת לשוחח עמו בעניינים אלו.

תשובת הנאשם לאישום ועיקרי גרסתו:

- א. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וטען, כי אין מחלוקת על קרות האירועים הנטענים בכתב האישום, אך לטענתו הם בוצעו על-ידי אחר שהתחזה לו: אמנם, גם לדעת הנאשם – כמו-גם לדעת מומחה ההגנה מטעמו [ע' 194, 202-203 ועוד¹] – המתחזה חייב להיות אדם מחוגו הקרוב של הנאשם, שיש לו גישה למחשבים² מבין אלו בהם השתמש הנאשם, אך הנאשם לא יכול היה להצביע על אדם אחר שהנאשם חושד בו חשד של-ממש.
- ב. עם-זאת, וכבר בהודעתו הראשונה ביום 4.5.15, מייד לאחר מעצרו [ת/1], העלה הנאשם מיוזמתו סיפור מוזר שאירע כשנה לפני המעשים דגן – אישה שהזדהתה כ"טל" התקשרה אליו וטענה שקיבלה את תמונתו ואת מספר הטלפון שלו בצ'ט. הנאשם נסע לביתה של "טל", ששמה האמיתי בתיה³, ובהסכמתה חילץ מהטלפון הנייד שלה את התצלום, שאכן היה שלו.

¹ הפניות בציון מספרי עמודים, הנן לפרוטוקול הדיונים, אם לא צוין אחרת;

² במסמך זה, "מחשבים" – לרבות טלפונים ניידים;

³ במסמך זה, שם העדה שונה ל"בתיה" כדי לשמור על פרטיותה;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

הנאשם התכתב בציט עם אותו מתחזה, ואף הצליח לגרום לו להתקשר מטלפון חסוי, שהתברר שהוא שייך למאפיה ביבנה. השיחה הידרדרה במהרה לקללות ואיומים.

ג. כבר בגרסה ראשונה זו טען הנאשם שהמחשבים שבהם הוא משתמש, וכן כתובות ה-IP בהן נעשה שימוש, קשורות לעסק בו עבד, הנותן שירותי תקשורת שונים ובהם זיהוי שיחות חסויות, העלמה ושינוי זהות מתקשרים, ועוד. למחשבים אלו יש גישה לכל מי שעבד בחברה, והם לא היו בשימוש הבלעדי של הנאשם.

איתורו של הנאשם וזיהויו כמבצע העבירות:

הדרך הדיגיטלית לזיהויו של הנאשם כסחטן:

- א. כפי שמסר החוקר רס"ב איגור אייזמן בעדותו, קיבל צוות החקירה מהנפגעת את מספר הטלפון המבצעי 055-8868312 (ששימש בהתכתבויות וואטסאפ), את כתובת המייל shaylavi1234@gmail.com, את שם פרופיל הסקייפ shugi.trix ואת התצלום [9/ת], המשויכים לסחטן [48/ת].
- ב. החוקרים זיהו באמצעות הוצאת פלטי שיחות והצלבות, שמהמנוי המבצעי 055-8868312 נעשו שיחות גם לנשים אחרות, בעלות אופי דומה של התקשרויות באתרים יעודיים למציאת בני-זוג לקשר קצר או ארוך [נראו למשל הודעת גב' נ.ט.א. [47/ת], אך גם זיהוי המספר לא קידם את החקירה.
- ג. החוקרים פנו אפוא לגיימייל ולפייסבוק, מסרו את מספר הטלפון המבצעי ששימש בעת פתיחת חשבונות הגיימייל והפייסבוק, וקיבלו מהן את כתובות ה-IP מהן בוצעו הרישומים. התברר שכתובות אלו משויכות לבית הוריו של הנאשם בנהריה. במערכת המשטרתית נמצא תצלום הנאשם מחקירה בשנת 2011 [10/ת], והשוואה בינו לבין התצלום ששלח הסחטן לנפגעת [9/ת] לא הותירה מקום לספק.
- ד. ביום 4.5.15 הגיע צוות שוטרים לבית הנאשם, עצר אותו ותפס מוצגים רבים, ובהם הטלפון שהחזיק הנאשם – גלקסי שחור מתוצרת סמסונג [24/ת]. כבר באותו יום התקשרה חוקרת למספר המבצעי 055-8868312, והגלקסי צלצל [25/ת]. ביגו. או כך סברו החוקרים.

צוות החוקרים שכלל חוקרים מיומנים לפי חוק המחשבים, חדר לפריטים שנתפסו אצל הנאשם, ומצא שלל רב:

- א. הגלקסי קוֹשֶׁר למנוי המבצעי, כמתואר לעיל [25/ת], כשבתוכו נמצא מיקרו-סיס שניתן להעבירו בקלות בין מכשירי טלפון, לרבות בין אייפון לבין מכשירי סמסונג וגלקסי בכללם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

- ב. במכשיר אייפון לבן, ברשימת אנשי הקשר, הופיעו הן כתובת המייל של הסחטן "שי לביא" shaylavi1234@gmail.com והן פרטי הנפגעת, שלכאורה הוזנו ביום 30.3.15 [פלט ת/14, ע' 10 ש' 634].
- ג. כתובת המייל הנ"ל נמצאה גם במחשב לנובו [ת/20], אך כפי שמסר החוקר המיומן מר דרור בוזגלו, החוקרים לא יודעים כיצד הוזנה הכתובת למחשב – האם בהקלדה, האם כתוצר של גיבוי של טלפון חכם, או בדרך אחרת. בהמשך עדותו הסביר החוקר (וגם החוקר איזנמן אישר זאת) שלמעשה הכתובת הוזנה למחשב כתוצר של גיבוי אייפון למחשב, אך טען שלא ניתן לדעת מאיזה אייפון הגיעה הכתובת, ואף לא נבדקה האפשרות שבמחשב היו רשומים מספר פרופילי משתמשים ("יוזרים"), עצמאיים וחסומים זה מפני זה.
- ד. כתובת המייל נמצאה גם באייפד שנתפס, לשם נשלח קובץ מהטלפון של הנאשם [ת/22], אך כפי שמסר החוקר המיומן מר שי קוצר, לא נבדקה מהותו של אותו קובץ.
- ה. בטלפון נייד נוט 4 נמצאו מסרון שהתקבל מהטלפון המבצעי ביום 29.4.15 ובו פרטי כרטיס אשראי, שלא נבדקו [ת/22, ש' 399], וכן שיחה יוצאת לטלפון המבצעי ביום 29.4.15 [ת/22, ש' 351]. התקשרויות אלו, לכאורה התקשרויות של הנאשם לעצמו, בוצעו כחודשיים לאחר ביצוע העבירות.

בדיקות נוספות איששו את הקישור של כתובת המייל של "שי לביא" ושל מספר המנוי המבצעי לנאשם:

- א. פלט התחברויות לפרופיל פייסבוק של "שי לביא" [ת/30] העלה כי רוב ההתחברויות במועדי העבירות, 23-25.2.15, נעשו מכתובת IP 192.116.102.165, ששייכת לעסק בו עבד הנאשם.
- ב. פלט התחברויות לחשבון המייל של הסחטן shaylavi1234@gmail.com [ת/36] העלה כי ביום 23.2.15 נעשתה התחברות מכתובת ה-IP הנ"ל של העסק, וביום 25.2.15 נעשתה התחברות מכתובת IP 31.168.208.177 השייכת לכתובת מגוריו של הנאשם.
- ג. כפי שחשף התובע, שנבר בחומרי המחשבים שנתפסו, נמצאו באותו מכשיר קבצים ששייכים לנאשם בבירור, לרבות חומרים פרטיים ומביכים, יחד עם פרטי התקשרויות ומידע המקושר ישירות לעבירות, כאמור לעיל. לא ניתן הסבר ממשי לממצא זה, ולכאורה קשה לקבל טענה לפיה היו המכשירים גם בשימושם של אחרים, שיכלו כך להיחשף לחומרים הנ"ל (אך ראו מייד להלן את דברי מנהל העסק ומקימו, מר אלירן ח.).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

חקירותיהם הנגדיות של החוקרים העלו כי מספר פעולות, לכאורה מתבקשות, לא בוצעו או נזנחו

לאחר בדיקה ראשונית:

- א. ראשית לכל, נזנחה פעולת חקירה מכרעת, שיכולה היתה לחשוף את מלוא האמת ולחסוך משפט סבוך וממושך – החוקרים הציעו לנפגעת להמשיך בהתכתבות עם הסחטן ולגרום לו להגיע למפגש עמה, בו ימתינו לו השוטרים. הנפגעת הסכימה, אך החוקר איזנמן התקשר ומסר לה שהסחטן זוהה ואין עוד צורך במפגש המבוקר [עדות הנפגעת, אותה אני מאמץ ללא סייג, לאור התרשמותי מאופן עדותה].
- ב. לא נבדקה טענת הנאשם לשימוש של אחרים במכשירים שנתפסו, כי לדברי החוקר איזנמן הנאשם לא העלה טענה כזו; אלא, שלמעשה הנאשם טען כך, ואף מסר שלא רק הוא משתמש במכשירים ושניתן לעשות שימוש לרעה גם ברשת Wi-Fi של העסק [ת/1]. בעל העסק, מר אלירן ח., שלא נחקר בעניין זה, מסר בעדותו כי המחשב הנייד (לנובו) אכן היה בשימושם של העובדים, פרט לנאשם, ובחקירתו הנגדית אישר שייתכן שגם הטלפונים הניידים שנתפסו אצל הנאשם שימשו עובדים אחרים. המנוי המבצעי היה למעשה קו התמיכה הטכנית של העסק, ובערבים היו השיחות מנותבות לנאשם באמצעות מנוי זה. אלירן כלל לא נחקר במשטרה על זהותם של העובדים שעבדו בחברה בעת הרלוונטית, ולא נעשה כל ניסיון לאתרם ולחקרם (תחלופת העובדים היתה גבוהה, והעסק גם חדל למעשה מלפעול תקופת זמן). בנוסף לא נשאל אלירן בחקירתו, לגבי כל מכשיר שנתפס ולגבי כל מספר טלפון רלוונטי, מי השתמש בו – החוקר איזנמן הסכים שראוי היה לפעול כך.
- ג. החוקרים נמנעו מאיכוניס ואף מקבלת נתוני תקשורת מחברות סלולאר נוספות (פרט לפרטנר), שכן סברו שלאחר קבלת הנתונים מג'ימיל אין עוד צורך בנתונים אלה.
- ד. מאותה סיבה גם נזנח כיוון חקירה שהוביל לאחר, מר אברהם ס., כפי שיתואר בהרחבה להלן.
- ה. פעילות ברופיל פייסבוק של "שי לביא": מאותה סיבה לא נבדקה כתובת IP 46.19.85.70 ממנה נעשו התחברויות בתקופה הרלוונטית, ולא מספרי טלפון שנרשמו בעת פתיחת החשבון כמספרים מאמתים – 052-7417470 ו-057-5150938 [ת/30].
- ו. פעילות בחשבון ג'ימיל של "שי לביא": מספר טלפון מאמת שנמסר בעת פתיחת החשבון, 050-7417476, לא היה פעיל בתקופה הרלוונטית [ת/36, ת/37]. העניין לא נבדק.
- ז. פנייה לסקיפ [ת/31] העלתה כי החשבון של shugi.trix נפתח בשנת 2011 מכתובת IP 188.64.200.197, במקושר לכתובת ג'ימיל shugi.trix@gmail.com [ת/32]. החוקרים לא מצאו צורך לבדוק את כתובות ה-IP והג'ימיל, כיוון שבינתיים זוהה הנאשם כסחטן, וכי מדובר היה בכתובות ישנות, משנת 2011.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

מארג הראיות בתיק ומסקנה מסתברת בדבר זיהויו של הנאשם כמבצע העבירות:

- א. מהלך הבאתן של הראיות בתיק זה התייחד בפריסתה של מסכת רחבה ביותר, שמקורות עיקריה במידע שֶׁדָּלוּ התובע מחד גיסא והנאשם מאידך גיסא, מחומרי המחשב עֲצוּמֵי-ההיקף שנתפסו בחקירה אך לא נחקרו לעומקם ולא מוצה ערכם הראייתי, כפי שהסתבר.
- ב. לנוכח מסקנתי, שהוכרזה כחוק בראש הכרעת הדין, אינני מוצא טעם במנייתם הפרטנית של כל ההפניות שהציג התובע מתוך חומרים אלו [ובעיקר ת/58], ושהצביעו על קשר מובהק בין הנאשם לבין אמצעי המדיה ששימשו בביצוע העבירות – המנוי המבצעי ששימש לתכתובת "וואטסאפ", וחשבונות פייסבוק, ג'ימייל וסקיפ.
- ג. די בדברים שאמרו הנאשם עצמו והמומחה מטעמו, מר לוינסון, בחקירותיהם הנגדיות הנמרצות, כשהתובע הטיח בהם ממצא אחר ממצא (כגון מידע שחילץ מהצלבה בין פלטים וקבצים ת/11, ת/27, ת/28, ות/28א לעניין התקשרויות עם גב' ה.מ., ומזכר החוקרת ת/25):
 - 1) הנאשם הודה, כי הסחטן חייב להיות מישוהו ממעגל הקרובים לו, שיש לו מזה שנים רבות גישה ישירה למחשבים שבשימוש הנאשם, ושיש לו ידע מספיק בתחום המחשבים לערוך את המניפולציות הנדרשות [ע' 254-256, 258-259, 276, 626] – והלא תיאור זה תואם לנאשם-עצמו ככפפה ליד. הנאשם גם נאלץ להודות שאין הסברים סבירים ותמימים למידע מסבך שנמצא במחשבים, לרבות פרטי הנפגעת, רשימות אנשי קשר שבעליל הינם כינויי נשים באתרי היכרויות ואף התקשרויות [ע' 321-322, 433, 437, 454];
 - 2) מר לוינסון אישר, במידות הסתייגות שהלכו ופחתו עם התקדמות חקירתו הנגדית, שהממצאים מצביעים-לכאורה על הנאשם כמבצע העבירות [ע' 170, 194-195, 197; 202-203, 214];

עדותו של הנאשם לקתה בפגעי מהימנות מהותיים, ואינה יכולה לבסס ממצאים לזכותו:

- א. ראשית לכל, וכפי שנאלץ הנאשם להודות, הוברר כי הנאשם אינו נרתע מדברי שקר והפרחת כזבים לתועלתו, כחלק מהתנהלותו הכללית [ע' 373, 377]. הנאשם גם לא נרתע משימוש מניפולטיבי בזולת, כפי שמראה הקלטת שיחה בה שיקר הנאשם לרבו (!) ותמרן אותו בהדרכה לקראת חקירה משטרתית [ת/16 – 1, שיחה מיום 1.3.13]; זו אחת, ויש גם עוד [ע' 482 ואילך].
- ב. במהלך חקירותיו במשטרה, לאחר גביית הודעתו הראשונה, אחז הנאשם בזכות השתיקה כעצת מייצגיו – אך למעשה עשה בה שימוש סלקטיבי, כשענה על שאלות מסוימות וחדל מלענות על אחרות [ת/3].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

- ג. הנאשם מידר אף את הסניגורית המלומדת – הוא לא עדכן אותה כשקיבל עותק של הדיסק הקשיח של מחשב הלנובו [ת/59] והחל לחקור ולדלות ממנו מידע, ולא עדכן אותה כשקיבל בדרך לא-ברורה הקלטות של שיחותיו עם בתיה [ע' 379-380].
- ד. עדותו של הנאשם התאפיינה בערפול ובהכחשה, עד שנאלץ להודות בפרטים שונים משבא במיצר ראייתי: כדוגמה ראו בירור מעמדו בעסק בו עבד [ע' 493 ואילך].
- ה. מאפיין נוסף של עדות הנאשם, שאף הוא הוסיף למסך הערפל שניסה הנאשם ליצור, נעוץ היה בדרכו של הנאשם לענות לשאלות התובע בתשובות חלקיות של פירווי מידע, עד שנחישותו של התובע אילצה אותו למסור מידע מלא (ולא בהכרח אמיתי).
- ו. במהלך חקירותיו הנגדיות של הנאשם צצו ועלו ראיות נוספות והתחדשו טיעונים שונים, שלא בא זכרם קודם לכן, כגון הקלטות והשערה בדבר קיומו של סים כפול.
- ז. צצו והועלמו ראיות, כשהנאשם מוסר הסברים דחוקים – לטענתו מחק את הדיסק הקשיח של מחשב הלנובו שהוחזר לו על-ידי החוקרים, כי רצה להשתמש בו לעניין אחר; הקלטות של שיחות בעלות פוטנציאל מזכה לדעתו, הוסתרו כי לא רצה שישמעו אותו מקלל ומגדף (אף שמנות גדושות מאלו כבר הושמעו בהקלטות אחרות); הנאשם טען שאינו רוצה להזמין למתן עדות משתמשים אפשריים במכשירים, כדי לא לחשוף את האשמתו בסחיטה מינית – אף שהסתכן בהרשעה ומאסר, שקשה להסתיר גם אותם.

אל-מול המסכת המצביעה על אשמת הנאשם, שאמינותו פגומה – מה יכול לעמוד בדרך להרשעה?

הערות פתיחה:

- א. שני מקרים לא ניתנים להסבר וליישוב בתוך מסכת הראיות – המקרה של בתיה, שאירע בשנת 2014, והמקרה של אברהם ס., שאירע שבועות ספורים לפני האירועים נשוא האישום.
- ב. אמנם, מקרים אלו אינם קשורים לאירועים דנן, אולם לא ניתן להתעלם ממשמעותם הרת-הגורל: אם תתקבל טענת ההגנה, לפיה המקרים קרו – ואחר התחזה לנאשם תוך שימוש בתמונתו ובפרטי התקשרות שלו (בתיה), או שאחר השתמש במנוי המבצעי (אברהם ס.) – כי אז נבצח קרע של ממש במארג הראיות של התביעה, שכן המשמעות היא שלא רק הנאשם השתמש באמצעי ההתקשרות הקושרים אותו למעשי העבירה בהם עסקין.
- ג. ואזכיר: ההגנה אינה צריכה להוכיח מעבר לספק סביר את גרסתה האפשרית לאירועים, ודי אם תשכנע באפשרות המציאותית של התרחשותם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

המקרה של בתיה :

הראיות:

כאמור לעיל, כבר בהודעתו הראשונה [ת/1] ובמענה לחשדות שהוטחו בו, סיפר הנאשם על מקרה קודם שבו הבין שיש מי שמשתמש בתצלום שלו [ת/9] ובפרטיו, לצורך התקשרויות עם נשים באתרים שונים. וכך מסר בהודעתו: כשנה לפני חקירתו, אדם שאינו מוכר לו עשה שימוש בתמונה שלו ובמספר הטלפון שלו, כששלח אותם לאישה איתה התכתב בצ'אט של אתר "נענע". האישה, שכינויה "טל" (ועתה ידוע ששמה בתיה) התקשרה אליו והסבירה לו שהתמונה נשלחה אליה באינטרנט אך היא מחקה אותה. הנאשם נסע לטל על מנת לשחזר את התמונה מהטלפון הנייד ויזם התכתבות בצ'אט עם המתחזה במהלכה הניע את המתחזה להתקשר אליו. המתחזה התקשר אליו ממספר חסום של מאפיה בעיר יבנה. במהלך השיחה הנאשם ביקש לקבל פרטים על השימוש בתמונה אך השיחה כללה קללות בעיקר. למחרת, הנאשם התקשר לבעל המאפיה על מנת לברר את פרטי העובד, אך האחרון סירב למסור את פרטיו. הנאשם אף הפנה את החוקר לאשתו ט, שאולי תזכור פרטים נוספים.

עצם העובדה, שהנאשם סיפר על המקרה מיד, בהזדמנות ראשונה, מבלי שהתייעץ עם מי או שהזדמן לו לתאם גרסאות עם המעורבים האחרים, ממעיטה את החשש לטוויית גרסה שקרית; הראיות להתרחשות המקרה אינן מסתכמות בכך.

בעדותו בבית המשפט הרחיב הנאשם ומסר פרטים נוספים: ביום חמישי בערב קיבל שיחת טלפון שהתנתקה מבחורה בשם בתיה, ניסה לחזור אליה אך לא היה מענה. ביום שישי בבוקר אשתו התקשרה לבתיה בניסיון להבין מי היא ומה היא רוצה ובתיה השיבה שקיבלה את המספר מאדם אחר. אשתו ביקשה ממנה שתשלח את התמונה, אך בתיה מחקה את התמונה ורק מסרה תיאור שלה. במוצאי שבת החליטו הנאשם, אשתו ובן דודו, להיפגש עם בתיה באזור ביתה על מנת לשחזר את התמונה. במפגש בתיה זיהתה את הנאשם כאדם שבתמונה שנשלחה אליה אך שללה שזה הוא מבחינה קולית. הנאשם ניסה לשחזר את התמונה אך ללא הועיל. כשהגיעו הביתה אשתו מצאה את התמונה במחשב ובתיה אישרה שזו התמונה שגם היא קיבלה. בשעות הערב בתיה התקשרה לאשתו וסיפרה לה שהיא מתכתבת עם הבחור ששלח אליה את התמונה בצ'אט ולכן הם החליטו להצטרף לשיחה, במהלכה מסר הבחור את מספר הטלפון שלו לאשתו של הנאשם – מספר בעל קידומת 08. אשתו שוחחה עם הבחור אשר מסר, כי שמו שי הוא בן 29, הוא נמצא בעבודה ואם היא מעוניינת הם יכולים להיפגש. הנאשם החליט לדבר עם הבחור כדי לשאול אותו מדוע הוא מתחזה אליו, השיחה לוותה בקללות והרמת קול. למחרת הנאשם התקשר שוב למספר הטלפון וענתה אמו של שי אשר מסרה, כי שי הוא בעל עסק, בן 29, נשוי ואב לילדה, והתחמקה מלמסור תשובות. במקביל בתיה שמעה את השיחה ואישרה על פי הקול מדובר בבחור שדיבר עמה. הנאשם בחר שלא להגיש תלונה כי אשתו הבינה כי מדובר בטעות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

ט., אשת הנאשם, סיפרה על המקרה בהודעתה מיום 20.5.15 [נ/1] ובעדותה בבית המשפט, בה הרכיבה [ע' 143-138]; עוד העיד על המקרה קרובו של הנאשם, מר נ. [ע' 565-548], שהנאשם ביקש שיתלווה אליו לפגישה בעיר מגוריה של בתיה.

העדות העיקרית לעניין זה היא כמובן עדותה של בתיה, שהעידה ביום 9.3.17 מטעם ההגנה, וכך סיפרה: כארבע שנים לפני העדות, ביום חמישי בשעה 01:00 בלילה התכתבה בצ'אט עם בחור בשם שי לצורך היכרות. הבחור מסר לה את מספר הטלפון שלו המתחיל בספרות 050 (העדה לא זוכרת את ההמשך). העדה התקשרה ממספר חסום, הנאשם מסר לה שהוא גר ברחובות וביקש להיפגש עמה, אולם היא חששה וביקשה שישלח אליה תמונה. הבחור שלח אליה תמונה בצ'אט – לפי תיאורה התמונה לא הייתה צנועה מכיוון שהוא לא לבש חולצה (העדה מאשרת כי מדובר בתמונה המופיעה בת/9). בשעה 04:00, העדה התקשרה אליו הוא ענה לה ככל הנראה מתוך שינה והיא ניתקה. למחרת התקשרה אליה בחורה בשם ט. וביקשה לדעת אם העדה התקשרה למספר הטלפון ומדוע. העדה השיבה לאחר התבלטות כי חיפשה בחור בשם שי. ט. מסרה לה כי מדובר במספר של בעלה הנאשם ולא של בחור בשם שי וביקשה לדעת פרטים נוספים לגבי זהותה, מטרת השיחה וכן ביקשה שהעדה תשלח אליה תמונה של הבחור עמו התכתבה אך העדה לא שלחה אלא רק מסרה לה תיאור. במוצ"ש נפגשו העדה, ט. והנאשם ובפגישה זו ט. הציגה בפניה תמונה מהטלפון הנייד שלה וציינה כי מדובר בתמונה של בעלה מלפני מספר שנים. העדה ציינה כי הקול של הנאשם שונה מהקול של שי. השלושה ערכו ניסיון – העדה התכתבה עם שי בצ'ט במהלך וביקשה ממנו בשנית את מספר הטלפון שלו והוא מסר לה את המספר בבית. במשך השיחה ט. הייתה על רמקול והיא והנאשם התקשרו לשי ושיחה הייתה מלווה בצעקות. העדה אינה זוכרת את מספר הטלפון של הבחור מהצ'ט ואינה זוכרת מאיזה מספר התקשרה אליה ט., אך היא כן שמרה את מספר הטלפון של ט. ממנו חייגה אליה לפני כשבועיים. השיחה בצ'ט התקיימה באמצעות הצ'ט של "נענע", היא לא יודעת מה כתובת המייל של הבחור עמו התכתבה. משך ההתכתבות בצ'ט – כחצי שעה והם דיברו על לקות בריאותית שלה ובהמשך הם דיברו בטלפון והיא מסרה לו ששמה מעיין. בחקירתה הנגדית חידדה העדה ומסרה פרטים נוספים: בפגישה עצמה, העדה לא הציגה לט. את התמונה אלא תיארה את התצלום, וכשט. הציגה לה את התצלום [ת/9] אישרה שאכן זו התמונה ששי שלח לה. בפגישה היא נתנה לנאשם את הטלפון שלה כדי שהוא יבדוק אם התמונה עדיין שמורה אצלה, אך הוא לא הצליח לשחזרה. הפגישה התקיימה בשכונה שלה בתוך הרכב של הנאשם וט., לפגישה הגיע אדם נוסף כבן 30 הוא המתין מחוץ לרכב עם התינוק של ט.. במוצ"ש שי התקשר אליה בצ'ט, היא נכחה בביתה וט. והנאשם היו בביתם, התקיימה שיחה ועידה ברמקול כשכל אותה עת הטלפונים שלה ושל ט. היו פתוחים. במקביל שי שלח לט. הודעה בצ'ט וכל הנוכחים היו עם הצ'ט פתוח. כששי העביר לה את מספר הטלפון שלו בבית המתחיל בספרות 08 היא העבירה אותו לט. ט. התקשרה אליו והיא שמעה שיחה המלווה בצעקות. העדה ציינה כי היא לא פגשה את שי, היא שללה כי הבחור שנכח בפגישה הוא שי, והתמונה נראית לה של הנאשם ולא של אחר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

מהימנות העדים והבסיס העובדתי:

א. כבר כאן אזכיר את הוראות סעיף 57 לפקודת הראיות וכן דברים שנאמרו בע"פ 4776/10 **פלוני נ' מ.י.** (2012), פסקה 96-97, ובע"פ 1947/07 **פלוני נ' מ.י.** (2009) לעניין קיומן של סתירות לא-מהותיות בדברי עדים, ודברים שנאמרו מפי הש' עמית בע"פ 511/11 **מריסאת נ' מ.י.** (2012) לאבחנה בין תמיהות וסתירות מהותיות לבין כאלו שוליות. ועוד אזכיר הלכה מימים ימימה: עצם היותו של העד 'עד מעוניין' אינה פוסלת את עדותו או מקטינה ממשקלה, ובית המשפט יבחן תוכנה לפי התרשמותו ולפי התאמתה ליתר הראיות (ע"פ 7532/12 **איטל נ' מ.י.** (2016), וכך ייעשה גם-כאן.

ב. מדובר באירוע מוזר, מבהיל ומסעיר, שחוו כל המעורבים בו, כל אחד ואחת מנקודת המבט והתפיסה שלו ושלה, בנוסף להשפעתו של הזמן הניכר שעבר מאז האירוע על זיכרונם של העדים. הסתירות בין דברי העדים אינן מהותיות ומנגד – לא נמצא בדברי העדים אותו סוג מיוחד של התאמה קרובה-למושלמת, המאפיין למידה ושינון של גירסה מתואמת. אמנם, הנאשם הודה כי שוחח עם אשתו על המקרה טרם העדויות – "העלה זיכרונות" [ע' 510] – אך יפים למקרה דנן דברים שנאמרו בע"פ 2173/15 **פלוני נ' מ.י.** (2015): "דיבור בין עדים לאותו האירוע, בייחוד כשמדובר בבני משפחה, הוא דבר טבעי ואין בו כשלעצמו להוות תיאום גרסאות ... יתרה מזאת, בפועל היה שוני בגרסאות עדי התביעה, שנבע מכך שכל עד ראה את האירועים מהמקום בו שהה באותה עת, ושוני זה שולל את טענת התיאום ומחזק את מהימנותם של העדים."

ג. התביעה העלתה אפשרות לפיה הנאשם איים וסחט את בתיה, וכך כפה עליה להעיד כרצונו. לא נמצא כל בסיס לטענה קשה זו, ולא כך התרשמתי מעדותה של העדה: עדותה נמסרה בכנות ובבטחה, כשהיא מתארת באופן אותנטי ומפורט את רגשותיה שליוו את האירועים [ע' 127, כדוגמה]; זו עדות שבה 'חורי זיכרון' מובנים, ללא כל סימן להיות גרסתה מלאכותית ופרי לחץ. מסקנה זו יפה גם לטענה חלופית של התביעה, לפיה בתיה שיתפה פעולה עם הנאשם כדי להסתיר מאשתו את בגידתו.

ד. נחזור לעיון נוסף במשמעות של גילוי האירוע כבר בחקירתו הראשונה של הנאשם, ואף סמוך לתחילתה: במועד זה לא ידע הנאשם מתי ישוחרר ממעצרו, ואם יוכל להזדרז ולתאם גרסאות עם אחרים. מצב תודעתי זה אינו מתיישב עם הטענה לעיל, לפיה היה האירוע מחזה בדים, אותו יצר הנאשם כדי להפיס את דעת אשתו הזועמת, בשיתופו של חבר שהתחזה ל"שיי".

ה. אף-אם לא אתן אמון בנאשם ולו מעט מזער, ואף לא באשתו ובקרובו, הרי הציבה ההגנה מסד שדי בו כדי לבסס את טענתה, בהסתמך על עדותה של בתיה ואף על שיחות טלפון שהתגלו ותואמות את תיאור האירוע מפי עדי ההגנה [ת/59, שיחות 17 ו-18; נ/4].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

- ו. פרטיה של בתיה וקורות החיים שלה נמצאו במחשב לנובו שהיה בחזקת הנאשם, אך הנאשם מסר שאלו עולים בחיפוש ב"גוגל" של שמה, ולכן אין רבותא בכך שנמצאו במחשבו. אין בכך הסבר מדוע מופיעים פרטיה של בתיה תחת שמה הבדוי "טל" [ת/59; ת/16].
- ז. מגוון המצבים והאינטראקציות האפשריים בעולמנו הוא אין-סופי. לעתים, גם החקירה הנמרצת ביותר וגם הליכי משפט דקדקניים אינם יכולים לרדת לחקרן של כל האפשרויות וכל הנסיבות שבפרשה מסוימת. ההלכה הפסוקה התייחסה לכך, ונקבע כלל של שכל ישר לפיו גם כשקיימות בדברי העדים סתירות ותמיהות שלא ניתן ליישבן, וגם כאשר נותרים "חללים סתומים בפרשה שהוכחה, שלא ניתן למלאם בתוכן", יש לבדוק האם בליבתה של מסכת הראיות קיים די שיש בו כדי לאפשר קביעת ממצאים (ע"פ 4776/10 פלוני נ' מ.י. (2012) ופסיקה הנזכרת שם). אם כך לביסוסה של הרשעה, הרי לביסוס טענת הגנה – פי כמה וכמה.
- ח. אף בענייננו לא הוסרו כל התמיהות, ולכאורה מדובר בעניין צדדי ושולי, אך לא כך הדבר: משבוססה ברמה מספקת האפשרות שאחר עשה שימוש בדמותו של הנאשם ובפרטי התקשורת שלו; וכשהשערות שונות, שמבקשות לתת משמעויות אחרות לממצאים, אינן מוצאות ביסוס ראייתי – אין מנוס ואין מפלט מקולות הכרסום של עכבר הספק.

המקרה של אברהם ס.:

הראיות:

חוקרי המשטרה קיבלו מחברת פרטנר פלט שיחות יוצאות מהמנוי המבצעי, 055-8868312, וגילו בו חמש שיחות שבוצעו ביום 29.1.15 בהפרשים קטנים זו מזו, ל "פינה כפרית" [ת/28]. החוקרים מצאו שמדובר בעסק של השכרת "חדרים דיסקרטיים" לפי שעות, שנותן שירות ללקוחות המבקשים לשכור חדרים למפגשים אינטימיים הטעונים הסתר. נחקרה בעלת העסק, גב' ר. ג., ובהודעתה שהוגשה בהסכמה [ת/38] הסבירה איך העסק עובד: פרטי הלקוחות לא נרשמים, כדי לשמור על הדיסקרטיות בה מתהלל העסק, אך מצלמות מתעדות את כניסתם ויציאתם של כלי הרכב של הלקוחות, ומספרי הרכב נרשמים על-ידי העדה. לקוח מתקשר להזמין חדר, ובהגיעו ברכבו למתחם בו פועל העסק, הוא מתקשר בשנית והעדה פותחת את השער בשליטה מרחוק. הלקוח מחנה את מכוניתו, ניגש לחדר שהוקצה לו, מניח את הכסף בתיבה שמותקנת ליד הדלת, ונכנס לחדר. אז מגיעה העדה ואוספת את הכסף מהתיבה, ללא מפגש פרונטאלי עם הלקוחות. העדה ובעלה בדקו, לבקשת החוקרים, ומצאו לפי רישומיהם כי בערב בו בוצעו השיחות, 29.1.15, נכנס רכב יחיד [ת/39]. מספר הרכב נמסר לחוקרים, שבדקו ומצאו שהרכב רשום ע"ש אברהם ס., שלו שלוש כתובות ידועות [ת/40]. החוקרים קיבלו צו חיפוש [ת/42] ונשלחו שוטרים לשתיים מהכתובות, אך לא הצליחו לאתר את אברהם ס. [ת/41].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

החוקרים החליטו לוותר וזנחו קו חקירתי זה, כי בינתיים הבינו שהנאשם הוא החשוד העיקרי [דברי החוקר איזנמן בעדותו, ע' 83-85].

מחדל חקירתי ותוצאותיו:

- א. קשה להגזים בחשיבותו של כיוון חקירה זה ובמשמעות של זניחתו: הנה לנו אדם פלוני, שהחומר שנאסף ונבדק מצביע על אפשרות ממשית שהוא – פלוני – עשה שימוש במנוי המבצעי 055-8868312 פחות מחודש לפני קרות האירועים נשוא האישום (וכנראה למטרות זימה או ניאוף).
- ב. לא ברור כלל, כיצד נזנח הצורך החקירתי המובהק בתשאולו של אברהם ס. ובבדיקת מכשירי התקשורת והמחשבים בחזקתו (שהלא צו החיפוש התבקש למטרה זו): החוקר איזנמן הסביר בעדותו כי בשלב זה (מחצית חודש מארס 2015) כבר התגבש החשד נגד הנאשם ולכן נזנח קו החקירה הנוגע לאברהם ס. (עניין תמוה כשלעצמו, משנראה כי חומר מהותי כגון פלטי תקשורת הגיע לידי החוקרים רק בסוף חודש מארס ואילך, לכאורה).
- ג. שוב עניין לנו במקרה, לכאורה שולי, אך למעשה קריטי: מי השתמש במנוי המבצעי כה סמוך למועדי העבירות?
- ד. ללא עדים החשודים כבעלי-עניין, ללא צורך במיצוי זיכרונות יגעים ומועדים לעיוות, ללא פיתולי-עלילה שיש לתרצם, ללא פרשנויות ונראטיבים מתחרים: עומדת עובדה ברורה ואובייקטיבית, מזמינה בדיקה וחקירה, אך אינה זוכה לכך.
- ה. אחזור ואזכיר: ההגנה אינה מחויבת בהעמדת גרסה שכוחה לשכנע מעבר לספק סביר, ודי אם תצביע על נתון המחורר ספק במסכת ראיות התביעה. החשד שלא נבדק ולא הוסר, שאפשר ואחר עשה שימוש במנוי המבצעי, נוגע בליבת ענייננו ויוצר ספק ממשי.

ספק, וסביר:

- א. אודה – קשה מאוד היתה ההכרעה בתיק זה: מחד גיסא, מסכת תביעה מורכבת וחד-משמעית לכאורה, המצביעה על הנאשם כעל מבצע העבירות, כשהנאשם עצמו אינו מהימן (בלשון המעטה), וכשהשערות ותירוצים לא התגבשו לכלל מסכת הגנה שבכוחה להתחרות בזו של התביעה; מאידך גיסא, שני האירועים הנ"ל, שלא ניתן ליישבם בשום-דרך עם תזת התביעה, והם אינם נותנים לדעת מנוחה או הנחה.
- ב. לא כל תהייה או אי-התאמה במסכת התביעה יכולה להצדיק זיכוי של נאשם, כפי שנאמר בע"פ 4087/14 סקורדוק נ' מ.י. (2017):

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

אמנם כן, חלק מהראיות אכן מעורר תהיות. ההסברים שניתנו להן בפסק הדין קמא, שלעיקרם אני שותף כאמור, אינו מפזר, ולא יכול לפזר לחלוטין, את הערפל הקיים. ואולם, השאלה שיש לשאול אינה האם נותרו תהיות או ספקות-סתם באשר לעדות עד המדינה; אלא השאלה היא האם מכלול התהיות - הערפל שנותר - הוא "בעל משקל כזה שיש בו כדי לזעזע את המערך העובדתי-נסיבתי כפי שהוצג על-ידי התביעה, עד שמערך זה לא יוכל עוד לעמוד על רגליו, ולהניב מסקנה חד-משמעית בדבר אשמת הנאשם".

ג. ועוד, בע"פ 7443/06 ארקה נ' מ.י. (2008):

"לא אחת קורה כי הראיות הניצבות בפני בית המשפט אינן מתיישבות האחת עם רעותה. חוסר אפשרות לגבש תיזה עובדתית המתאימה באופן מושלם לפסיפס הראיות אינו מהווה מכשול בלתי עביר. בפסיקה נקבע, כי ניתן להגיע למסקנה מרשיעה גם כאשר נותרו תהיות שונות ללא מענה. זאת, כאשר הראיות המרשיעות הינן בעוצמה המספיקה כדי לבסס את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, על אף אותן תהיות ... מובן, והדברים בבחינת קל וחומר, כי ישנם גם מקרים בהם ניתן להגיע למסקנה מזכה אף אם לא ניתן הסבר מספק לכל האינדיקציות התומכות בהרשעה. כאשר מכיל התיק הן ראיות המושכות לכיוון הרשעה והן ראיות המושכות לכיוון זיכוי, ואלו אינן ניתנות ליישוב, יש להעמידן אלו מול אלו ולהעריך את משקלן. רק אם הראיות המרשיעות הינן בעוצמה המספיקה כדי לבטל כל ספק סביר באשמת הנאשם, על אף קיומן של ראיות המצביעות אחרת, ניתן להרשיע. בכל מקרה אחר, יש לזכות את הנאשם מחמת הספק."

ד. לנוכח כל שהובא לעיל, מצאתי כי קיים ספק, והוא משמעוטי, סביר ונעוץ בראיות בדבר שני המקרים הנ"ל. כפי שנאמר בע"פ 9809/08 לזרובסקי נ' מ.י. (2010):

"האם לאחר שמיעת המשפט, לרבות סיכומי הצדדים ושקילת מכלול הראיות בניסיון להגיע להכרעה ולקבוע ממצאים עובדתיים – עדיין קיימת סבירות, אף אם אינה גבוהה, כי הנאשם חף מפשע? האם הספק המקונן בי (בשופט השומע את התיק) סביר? ודוק, "סביר" – לא פחות מכך, אך גם לא יותר. בל נשכח, וליתר דיוק אין לשכוח, כי הספק הסביר נועד למקרה בו לאחר סיום הליך שמיעת הראיות ותהליך קביעת העובדות – המסקנה אינה ברורה. אף אם נטות המאזניים לכיוון האשמה – לא די בכך במשפט הפלילי. ההיפך הוא הנכון. די בכך כדי לזכות אך לא להרשיע."

ה. לפיכך אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 52384-01-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' א.ש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ט, 02 נובמבר 2018, ונשלחה לב"כ הצדדים.